

De extra Ordevergadering van 18 juni 2001

Poolse landdag in Utrecht

De Belangenvereniging van Ondernemende Advocaten (BOA) verzamelde genoeg handtekening om een Ordevergadering bijeen te roepen. Op maandag 18 juni werden vier BOA-moties aangenomen, die onder meer behelsden dat de Orde meer rekening moet houden met de belangen van advocaten op kleine kantoren.

Leo van Osch
redactielid

De laatste keer dat de Orde buiten de mees- tentijds wat gezapig verlopende Collegevergaderingen een vergadering bijeen heeft geroepen ligt al enige decennia achter ons. Het onderwerp van toen, de verplichte deelname aan het Pensioenfonds van de Orde, heeft de tand des tijds niet doorstaan.

De initiatiefneemster van deze vergade- ring, de BOA, is blijkens haar brief van 3 mei 2001, waarin zij de Orde verzoekt deze extra vergadering bijeen te roepen, veront- rust over de splitsing in enerzijds vrij- beroepsuitoefenaren, (waarmee zij in de loop van de vergadering de advocaten blijkt te bedoelen die óf alleen óf in een samen- werkingsverband van ten hoogste vijf advo- caten de praktijk uitoefenen) en anderzijds de advocaten die op de grote tot zeer grote kantoren hun werk doen en die feitelijk werkzaam zijn in een juridisch bedrijf.

Het zijn deze bedrijven die de dienst uit- maken binnen de organen van de Orde, zo meent de BOA, omdat alleen de grote tot zeer grote kantoren in staat zijn om mens- kracht vrij te maken. Bleef het daar nu maar bij, maar nee, zo vervolgt de BOA, de Orde presenteert zich steeds meer als (semi-)over-

Vier moties

Voorafgaande aan de vergadering wordt de deelnemers vier moties voorgehouden die later die middag in stemming zullen wor- den gebracht:

Dat de Orde in plaats van het nutteloze tweehandtekeningenvereiste een waarborg- fonds in het leven dient te roepen;

Dat de Orde zich in haar optreden – in welke vorm ook – voortdurend mede behoort te laten leiden door de materiële en andere gerechtvaardigde belangen van de advocaten als zodanig en met name van hen die geheel zelfstandig of in kleine ver- banden de praktijk uitoefenen;

Dat de Orde omgaand maatregelen dient te treffen om te bewerkstelligen dat de noden en belangen van de advocaten, werkzaam op de kleinere kantoren in alle geledingen van de Orde bekend worden zodat daar rekening mee kan en zal worden gehouden;

Dat de Orde maatregelen dient te tref- fen om te komen tot een redelijke afspiege- ling van haar leden naar kantoor grootte gerekend, binnen haar organen.

De zaal is goedgevuld, ik schat ruwweg voor twee derde met BOA-leden c.q. geest- verwanten en voor een derde met advo- caten die normaliter hun opwachting maken in het College van Afgevaardigden. De sfeer is duidelijk anders dan op de college- vergaderingen. Is het daar bij wijze van spreken 'mijnheer de deken' en 'geachte afgevaardigde' voor en na, vandaag is men wars van de gebruikelijke pourparlers: nau- welijks is de deken aan wat mededelingen begonnen of een aanwezige advocaat ver- heft zich en vraagt met een blik naar de tafel op het podium waarachter de Algemene Raad is gezeten 'of we mogen weten wie hier allemaal zitten' Guensberg gaat het rijtje af (hij laat nog wel weten dat het omgekeerd niet noodzakelijk is).

Grote kantoren zouden in de Orde de dienst uitmaken en de 'vrije jongens' de uitoefening van het vak bemoeilijken

heid die het de 'vrije jongens' met aller- hande betuttelende en bemoeizieke regel- drift steeds meer bemoeilijkt het vak uit te oefenen. Exponent daarvan is de Boekhoudverordening met de vermaledijde tweehandtekeningenvereiste. Dat de BOA in een aantal collegevergaderingen amendementen heeft voorgesteld waarvan er ook sommige in de definitieve versie zijn verwerkt, doet aan dat uitgangspunt niet af: het blijft een gedrocht.

Road show

Wie gedacht had dat er meteen een al dan niet levendige discussie zou ontstaan tussen de AR en de zaal, komt bedrogen uit. Eerst is het, ondanks pogingen van de deken om de heren tot inperking te bewegen, anderhalf uur luisteren geblazen naar een drietal leden van de BOA. Natuurlijk moet ruimte

'Ik wil geen dolksteek in de rug van een beroepsgenoot, dan heb ik liever met echte ambtenaren van doen'

worden geboden om een toelichting op de moties te geven, maar de AR had denk ik de spreektijd moeten bekorten. Nu werd het een roadshow voor de BOA. Het zou, zoals Doornbos (Assen) later in de vergadering met nauwelijks verholen sarcasme zou zeggen, de vergadering ten goede zijn gekomen als de inleidingen tevoren zouden zijn opgestuurd of op het internet waren geplaatst.

Van Velsen (eenpitter en voorzitter BOA) bijt de spits af met een dertien kantjes tellend betoog. Blijkens de keren dat zijn betoog door applaus wordt onderbroken, gaan zijn woorden er in als het woord Gods in een ouderling, maar dat wekt, gezien de hiervoor genoemde schatting, ook weinig verwondering: de man preekt grotendeels voor eigen parochie. Volgens Van Velsen worden de organen van de Orde met name bemenst door advocaten van de grote kantoren. Dat is geen probleem, ware het niet dat de organisatie van de Orde in de woorden van Van Velsen geen sikkepit is veranderd.

Onduidelijk is wat Van Velsen betoogt te zeggen: hij suggereert dat de kwaliteit van de bestuurders achteruit holt om de doo-eenvoudige reden dat er steeds minder advocaten bereid zijn om tijd te steken in bestuurswerk, gaat er vanuit dat de kleine kantoren ondervetegenwoordigd zijn maar geeft tegelijkertijd toe dat dat niet aan de Orde ligt. De kleine kantoren zijn immers wel welkom. Een alternatief wordt in elk geval door Van Velsen niet geboden.

Boekhoudverordening

De Boekhoudverordening blijft een doorn in het oog. Niet de grote kantoren ondervinden problemen bij de uitvoering van die verordening, maar juist de kleine kantoren omdat, zo lijkt Van Velsen te willen zeggen, de kleine kantoren niet of niet in voldoende mate bij de besluitvorming zijn betrokken.

Nee, het ware beter geweest dat gehoor zou zijn gegeven aan de roep van de BOA om een waarborgfonds. Dat is eerder gevraagd maar, zo citeert de spreker de woorden van toenmalig waarnemend deken Guensberg (daarbij flauw diens stemgeluid imiterend): 'dat ligt niet op de weg van de Orde'. Dit terwijl, zo becijfert Van Velsen, de bijdrage per advocaat aan een waarborgfonds zo'n onbenullige zestig gulden per jaar zou vergen. Dit is een fractie van het bedrag, los van de oprichtingskosten van een stichting beheer derdengelden, dat jaarlijks is gemoeid met het verzekeren van een tweede – niet tot de advocatuur behorende – bestuurder.

De deken zal later in de vergadering uitleggen dat het toch allemaal wat genuanceerder ligt. In zoverre is de redevoering van Van Velsen niet gespeend van demagogische trekjes. Veel kritiek, welke kritiek, als puntje bij paaltje komt niet in alle gevallen wordt gesteund door de feiten. Een voorbeeld van de retoriek van Van Velsen:

'Zou de invoering van de

kennelijk iemand met wie slechts een enkele andere zwakke broeder zich zou willen associëren. Is het zo onvoorstelbaar dat er advocaten zijn die er de voorkeur aan geven zelf hun paadje door het oerwoud te kappen en die ervan gruwen om iedere dag in de kantoorlift kennis te maken met kantoorgenoten?'

Om kort en goed te gaan: Van Velsen vraagt de aanwezigen in te stemmen met motie 1 inhoudende onmiddellijke afschaffing van het tweehandtekeningenvereiste en het oprichten van een waarborgfonds.

De toelichting op Motie 2 is ingegeven door de gedachte dat de landelijke Orde aan de leiband van de minister van Justitie loopt. Of het nu gaat om de invoering van de Boekhoudverordening, of de toevoegingsgelden of de witwasregeling: de Orde haast zich om het de minister naar de zin te maken onder het motto van 'algemeen belang'. De BOA wil nu juist dat de Orde – mede – de belangen van de advocaten behartigt. Het moet een beroepsorganisatie blijven en de Orde moet niet verworpen tot een verlengstuk van de overheid. Van Velsen verwoordt dat als volgt: 'Ik wil geen dolksteek in de rug krijgen van een beroepsgenoot, dan heb ik liever met echte ambtenaren van doen'.

'Pervers systeem'

Na de inleiding van Van Velsen volgt een God zij dank aanzienlijk korter betoog van Vallenduuk en Wolters. De portee van Vallenduuks betoog is me in zoverre onduidelijk dat hij gewag maakt van een stuk dat de afgevaardigden voor de collegevergade-

'Als u kiest voor de voordelen van een eenmanszaak, moet u ook de nadelen accepteren'

Boekhoudverordening te maken hebben met de onuitgesproken gedachte dat juist de kleintjes de problemen veroorzaken en dat ze zo klein zijn omdat ze niet deugen. Leeft er geen onuitgesproken premisse dat je niet voor niets zo klein bent? Je bent dan

ring van 27 juni hebben gekregen, maar welk stuk, kennelijk handelend over de verbetering van de raadpleging van de achterban, niet bij mij bekend is en, zo vrees ik, evenmin bij het gros van de aanwezigen.

De rode draad in Wolters verhaal is het

verplichte kijkje in de keuken dat gemeengoed dreigt te worden. Ook hier wordt de Boekhoudverordening ten tonele gevoerd in de vorm van een tweede bestuurder, maar ook de klachtencommissie, die bij de eenpitters alleen gevormd kan worden met een buitenstaander, en het 'perverse systeem' van de verhoging van de toevoegingsgelden,

Er leeft een niet te onderschatten gevoel dat de Orde ver af staat van een groot deel van de beroepsgroep

welke verhoging alleen dan kan worden binnengeroid als een kantoor meewerkt aan een 'audit' van buitenaf waarbij de kwaliteit van de rechtshulp wordt getoetst.

Tweedeling als tijdbom

De deken noteert na deze sprekers nog een twaalfstal namen van advocaten die het woord willen voeren en gaat dan over tot de vertolking van het standpunt van de AR. Er is gekozen voor de tactiek om de ontsteking van de tijdbom met de naam Tweedeling te verwijderen: het is geen splijtzwam, aldus Guensberg: we moeten bewaken wat ons bindt en niet zozeer benadrukken waarin wij verschillen.

Guensberg rekent vervolgens voor dat de organen van de Orde, anders dan de BOA betoogt, wel degelijk grotendeels bemenst worden door advocaten die werkzaam zijn op kleinere kantoren. Hier wreekt zich wel dat er geen overeenstemming is over de definitie van een klein kantoor. Indien je, zoals Guensberg, kantoren van één tot twintig advocaten rekent tot de 'kleine kantoren' heeft hij gelijk, het percentage ligt dan in AR, College en Raden van Toezicht op plusminus 75 procent. Indien je als norm één tot vijf hanteert komt dat – uiteraard – fors lager uit. Van Velsen citeert in zijn latere reactie dan ook met graagte Disraeli: 'Je hebt *lies*, *damned lies* en *statistics*'.

Zelfs als je dat discussiepunt laat voor wat het is, zo zegt de deken, blijft overeind dat de Orde het grootste gedeelte van haar menskracht en middelen richt op de noden van de kleine kantoren. Natuurlijk kan er een spanningsveld ont-

staan tussen het algemeen belang en het belang van de beroepsgroep, zo vervolgt Guensberg, maar het kan niet zo zijn dat de beroepsgroep zich isoleert van de samenleving en de eisen die de maatschappij nu eenmaal stelt, negeert. Onderscheid tussen vrij-beroepsuitoefenaars en bedrijven wordt daarbij niet gemaakt. Als u kiest voor de

voordelen van een eenmanszaak, moet u ook de nadelen accepteren, zo zegt de deken, hetwelk hem overeenkomstig de gewoonte in het Engelse parlement op een luid gemompel en afkeurende geluiden komt te staan.

Waarborgfonds

De Boekhoudverordening is in maar liefst zes sessies vastgesteld. De BOA, maar ook anderen hebben naar hartelust kunnen schieten op het ontwerp, maar het geeft volgens Guensberg geen pas om een eenmaal met grote meerderheid vastgestelde verordening nu weer de nek om te draaien. Wel geeft hij aan dat de verordening uiteraard moet worden geëvalueerd. De alternatieven zijn alle besproken en alle verworpen. Of de aanwezigen er goede nota van willen nemen dat in vijf jaar tijd weliswaar 2,8 miljoen aan claims bij het ondersteuningsfonds is binnengekomen (de basis voor de rekensom van Van Velsen om tot zijn zes tientjes bijdrage te komen) maar dat dat alleen claims van particulieren betrof. In Engeland zijn de advocaten beleefd verzocht om zo'n 3.500 gulden bij te storten.

Het belangrijkste argument is echter dat een waarborgfonds fraude accommodeert, dat wil zeggen, min of meer als gegeven accepteert terwijl het de Orde er nu juist om te doen is fraude tegen te gaan. De Boekhoudverordening is een instrument in die strijd.

Guensberg houdt de aanwezigen voor dat de Orde al jarenlang de verhogingen van toevoegingvergoedingen op het programma heeft staan en dat de kritiek van de BOA

derhalve onheus is. Hetzelfde geldt voor de smalende opmerkingen van de BOA over de slappe reactie op de dreigende witwasregeling waarbij de geheimhouding van de advocatuur op het spel kwam te staan: wel degelijk heeft de Orde gelobbyd en er in samenspraak met de oosterburens voor gezorgd dat die dreiging, althans daar ziet het nu naar uit, van de baan is.

De deken doet aldus zijn best om het tijt te keren, maar hij vecht, zoals zal blijken, tegen de bierkaai.

De zaal

Bogaerts (Laren) lijkt, of ik moet me wel heel sterk vergissen, door de BOA gevraagd om 'spontaan' iets te zeggen. Hij heeft respect voor de AR, zegt hij, maar mist omgekeerd dat respect, maar ook de veiligheid van de Raad voor de kleine kantoren. De zaal is nu helemaal los en joelt en klapt dat het een aard heeft.

Dorsman (Rotterdam) moppert over de premie van 500 gulden voor de verzekering van zijn tweede bestuurder. Meijer (klein kantoor Den Haag) geeft tegengas: net als de deken zegt hij dat de kleine kantoren wel degelijk goed zijn vertegenwoordigd in de organen van de Orde. De onderlinge waarborgmaatschappij is een monstroom, te weten weer een extra – kostenverhogend – platform. Peek (Breda) is warm geworden van alle toespraken (een knappe reactie als je het mij vraagt) en probeert het accent te verschuiven naar de tweedeling tussen advocaten en advocountants. Van Dijk (Den Haag) heeft te maken met 144 varianten op de eigen bijdrage en vindt dat de Orde haar daartegen had moeten beschermen.

Verbeek (Amsterdam) blijkt zich te hebben geërgerd aan de toonzetting en het onbegrip dat de BOA tentoonspreidt. Drubbel (Almere) merkt op dat de regels wel voor iedereen gelijk zijn, maar dat in de uitwerking (voor kleine kantoren) verschillen ontstaan. Kalf (Enschede) wil dat de asociale kantoren (de kantoren die geen toevoegingen meer behandelen 10 procent van hun omzet storten in de kas van de Raad voor de Rechtsbijstand. Knijff (megakantoor Den Haag) merkt nog eens fijntjes op dat de BOA (vermoedelijk

bij monde van haar oprichter Bondam) bij een eerdere gelegenheid in de Haagse fractie heeft aangegeven dat de – aangepaste – BHV haar goedkeuring kon wegdragen. Vallenduuk probeert te interrumpen, maar hem wordt de mond gesnoerd.

De uitsmijter komt van de Amsterdamse advocaat Prem Radhakishun: hij vraagt zich af wat de BOA in godsnaam wil: toch niet alleen geld verdienen, mag hij hopen, want advocatuur bedrijft hij in elk geval in de eerste plaats om ideële redenen. De BHV is lastig, maar de spreker geeft in elk geval toe dat hij te lui is om alternatieven te bedenken. Verfrissend geluid, dat zeker.

Ongekend signaal

De deken gaat niet in op alle sprekers en beperkt zich tot een wat algemene reactie. Misschien had hij anders moeten doen, maar anderzijds is uit de reacties van de

aanwezigen één ding duidelijk: zij willen hoe dan ook in de historie van de Orde een ongekend signaal afgeven.

De moties worden allemaal aangenomen. Een advocaat die kennelijk de voorschriften aan zijn laars heeft gelapt, ziet zijn kans schoon om de deken te vragen de plaatselijke Raden van Toezicht, belast met de uitvoering van de Boekhoudverordening, te verzoeken enige souplesse te betrachten. Guensberg legt netjes uit dat hij daar niet voor voelt, maar de betreffende deken, Eekering uit Rotterdam, bast al van achter uit de zaal dat hij zijn eigen beleid voert. Wat dat beleid zal zijn, laat zich raden.

Wat moet er nu gebeuren? De vergadering van 18 juni heeft geen wetgevende bevoegdheid, zodat de veranderingen uiteindelijk niet anders dan via het College van Afgevaardigden kunnen worden

besproken en, indien daar een meerderheid voor zou bestaan, doorgevoerd. Zover lijkt het nog niet want de BOA is in het College onvoldoende vertegenwoordigd. Dat neemt niet weg dat de AR er verstandig aan doet, zoals overigens de deken zelf tot tweemaal toe bezweert, het signaal niet te negeren. Het moge zo zijn dat de kritiek van de BOA op zakelijke gronden slechts zeer gedeeltelijk hout snijdt, er leeft desondanks een niet te onderschatten gevoel dat de Orde te ver af is komen te staan van een groot deel van de beroepsgroep. n

(advertentie)

FIF 33 ROTTERDAM

SEDERT 1972

Particulier recherchebureau t.b.v. de advocatuur

ervaren
en
gerenommeerd

voor
onderzoeken
in binnen- en
buitenland

Vraag de brochure van ons tariefpakket van diensten:

Correspondentie:
Postbus 25250, 3001 HE Rotterdam

Bezoekadres:
Matheneserlaan 266 Rotterdam

telefoon: 010 - 477 33 22

telefax: 010 - 477 08 30

e-mail: info@fif33-rotterdam.nl

internetsite: www.fif33-rotterdam.nl

FIF 33 ROTTERDAM

Is uw sectie nog wel sexy?

HV&PARTNERS

VOOR JURISTEN, VAST OF INTERIM

[WWW.ADVOCATENWERK.NL](http://www.advocatenwerk.nl) TEL 010 - 240 06 05

Vermaat Advocaten

zoekt:

MEDEWERKER/ GEVORDERDE STAGIAIRE,

voor de algemene civiele praktijk, met daarnaast belangstelling voor het asiel- en vreemdelingerecht en het strafrecht

Sollicitatiebrieven kunt u bezorgen bij de volgende adressen:

Vermaat Advocaten, c.a.v. advocaat Mr. P. de Boer,
Postbus 71, 2590 AB Barendrecht